

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10665** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. Ф., с адрес: [населено място], ул. „Д-р С. И.“ №21 срещу Решение от 04.12.2017г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122-ри състав по НАХД № 9588/2017г., с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К №1540557 от 21.03.2017г., с който на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

Касаторът счита, че постановеното съдебно решение за неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон.Изтъква,че пътните участници, където се осъществява контрол с мобилни или стационарни камери е следвало да бъдат обозначени с пътен знак Е24 или оповестени чрез средствата за масово осведомяване към момента на осъществяване на нарушението. Отделно от това твърди, че контролните органи е следвало да спре водача на автомобила и да състави АУАН. Счита, че в случая е следвало да се приложи закона, действащ към момента на извършване на деянието. Моли за преразглеждане на обжалвания съдебен акт.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Касаторът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“

/СДВР, ОПП/ в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли съда да отхвърли жалбата, а първоинстанционното решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че претендираното нарушение е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, модел TR4D, фабричен № 560 от което е видно, че на 21.03.2017 г. в 11.59 часа Б. И. Ф. в [населено място], [улица]към Околовръстен път при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място и допълнителен пътен знак Е-24, управлява МПС марка „БМВ- 530 Д” с рег. [рег.номер на МПС] . На 21.03.2017г. от СДВР бил издаден обжалваният ЕФ. Последното СРС е установил от събраните по делото писмени доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Настоящият касационен състав споделя изцяло изводите на въззивния съд за законосъобразно проведено производство по налагане на административното наказание и ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

Действително към датата на извършване на нарушението (21.03.2017г.) е било налице задължение за контролните органи, произтичащо от разпоредбата на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП (отм. ДВ, бр. 54 от 2017г.от 05.07.2017г.), съгласно която при осъществяване на своите функции по ЗДвП да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Несъстоятелни са обаче доводите на касатора, че към датата на нарушение на пътният участък не е поставен изричен пътен знак, предупреждаващ за последващ видео контрол. Последното се опровергава от приложения по делото снимков материал.

Правилно районният съд е преценил, че обжалваният ЕФ е издаден в съответствие с утвърдения от МВР образец и съдържа посочените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити. Споделят се изцяло изводите на СРС, че е изпълнено изискването на разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.8 от ЗДвП, съгласно редакцията към датата на извършване на нарушението (ДВ, бр. 19 от 2015г.), тъй като видно от приложения по делото снимков материал, участъкът, в който се е извършвал контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство е бил обозначен с поставянето на пътен знак

Е-24, като на снимката са посочени точните координати на мястото, където е бил поставен знакът, часът и датата.

Неоснователно е оплакването на касатора, че в случая е следвало контролните органи да съставят АУАН. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП /в редакцията, приложима към датата на нарушението – 21.03.2017г./ предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни и мобилни. Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътните нарушения тип TFR1-M, модел TR4D с фабричен № 560, данните от което са подробно описани в процесния ЕФ и към приложения снимков материал. Установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство - снимков материал, поради което не е необходимо издаването на АУАН и НП от присъстващите при нарушението служители на СДВР. В конкретния случай правилно е приложена процедурата по санкциониране на нарушителя по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

Като взе предвид изложеното до тук, съдът намира, че при издаването на електронен фиш не са допуснати процесуални нарушения на правилата по ЗДвП, а материалния закон е приложен правилно. По тези съображения решението на районния съд, с което електронен фиш е потвърден е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено от Софийски районен съд , Наказателно отделение, 122-ри състав по НАХД № 9588/2017г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.